

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GREV'deki SESİMİZ MUTLU AKÜ İŞÇİ BÜLTENİ

İşçi Sınıfının
Kurtuluşu
Kendi Eseri
Olacaktır!

•Haftalık Grev Bülteni

•Sayı:4

26 Temmuz 1997

SÖZ DEĞİL İŞ, LAF DEĞİL EYLEM!

Bulteni izleyenler bilirler; Biz en başından beri, grevimizin sadece ücret artışı sorunu olarak anlaşılmamasına karşı olduk. Bolgemizde-sektörümüzde bunca direniş varken kendi kendimizi yalnızlaştırmamıza karşı uyarılarda bulunduk. Sadece sermayenin çizdiği sınırlarda bir mücadelenin baştan yenilgi olduğunu söyledik. Bizim bu söylediklerimize hem sendikacı hem de bazı işçi arkadaşlarımızdan çeşitli tepkiler geldi. "Mutlu Aku işçisi yeterince bilinçli değil, grev nobetine bile ilgi göstermiyor" dendi, "Kendi grevinin toplantısına gelmeyen işçi Tuzla'ya, Kartuşaş'a gitmez" dendi, "Grev çadırı kurmanın, fabrikayı işgal etmenin suç olduğu" söylendi. Biz bu söylenenleri ısrarla reddediyoruz. Bize göre grevde esas aksayan yan greve önderlik edebilmekte, yani **sendika grev komitesi ve öncü işçilerdir**. Evet, doğrudur "Mutlu Aku işçisi yeterince bilinçli değil" ama bazı işçi arkadaşların sandığı gibi bu, grev öncesinde sendikacının vereceği eğitimle ortadan kalkacak bir şey değildir. Tabi ki sendikalar, öncü işçiler, işyeri komiteleri yani her işçi örgütü her toplumsal-politik-ekonomik konuda kendine ve çevresine yetmelidir. Ama gerçek eğitim ancak yaşanda sağlanır. Ve işçilerin de en ilgili-duyarlı ve öğrenmeye açık oldukları dönemler mücadele ettikleri grev-direniş dönemleridir. Ve eğer eğitim, bilinçlenme kitabı-ezbere bir şey olmayacaksa, yaşamın içinde olur. İşçilerin birliği ve dayanışması konusunda, bilinçsiz bir işçiyi, bir direniş ziyaretine götüremezsiniz, tabi ki o, oylece kalır. Boyle birine önceden "zaten gelmez" diyen ise kendi önderlik sorumluluklarının üzerinden atlamış olmaz mı? Ayrıca, bizim her küçük olanagı değerlendirmeden kestirip atmaya hakkımız varmı? En yeni ve en bilinçsiz Mutlu Aku işçisi bile sınıfın ortak kaderini öğrenmeye ve bu yolda ortak mücadeleye en yakın olduğu dönemdedir. Zira bolgemizde süren direnişler ve Mutlu Aku grevi bunu doğruluyor. Sendikacı arkadaşlarımızdan biri (Petrol-İş'te örgütlü) Safaş'ta Mutlu Aku grevine destek konuşması yapıyor. Sendikacı git-tikten sonra bilinçsiz işçiler "Mutlu Aku'den bize ne?" diye kendi aralarında konuşabiliyorlar. İyi de Mutlu Aku'yü, Tuzla ya da Albayrak'a direniş ziyaretine götürmeyenlerin Safaş'tan destek talebinin ciddiyeti kalır mı?

Tek yol var. Tuzla Deri işçilerini, Albayrak-

Kartuşaş işçilerini, Mutlu Aku işçilerini, Maltepe Cevizli sendikalaşma-dernekleşme çalışmasında ki tekstil işçilerini biraraya getiren bir **ortak komite**. Onune bütün bu direniş ve grevlerin ZAFERİNE KADAR ortak hareket etmeyi koyan KURTULUŞ YOK TEK BAŞINA YA HEP BERABER YA HIÇ BİRİMİZ şiarı bayrak edinen ve Kartal'dan tüm sınıfa işlik olarak bir **bağımsız işçi platformu**.

Bu tür örnekleri artırmak, yarın bu çerçevede son zamlara, Ekonomik Sosyal Konsey'e, Eşel-Mobil'e, SSK'nın tasfiyesine, Mezarda emeklilige, Kirli savaşa, Çeteleşmiş devlete karşı işçilerin bağımsız tutumunu söz ve eylemle topluma taşımak olanagı bugünkü ortak komiteyi kurup, kuramamamıza bağlıdır. Silah elimizde, ister intihar edelim ister düşmana yönelelim.

Tabi ki sorun ortak bir komiteyle bitmez. Asıl önemli olan tüm işçileri hakları için mücadeleye sokmaktır. Ama GİNTEM, TUZLA DERİ gibi örnekler gösteriyor ki işçiler kitabi bilgilerden önce mücadele etmeyi öğreniyor. Sınıfa karşı devlet eliyle koca bir emek düşmanı saldırı örgütleyen senmeye tek tek direnişlerle cevaplanabilir. Kuşkusuz bu saldırıyı puskurtmak için işçi sınıfının toptan ayağa kalkması lazım ama bunun olması içinde saldırıyla bugün karşı karşıya kalanların son nefesine kadar kavgada direnmesi, dışı ile, ırnağıyla zaferi koparıp alması ve done done bunu diğer sınıf bölüklerine anlatması gerekir. Son cumlemizin altını çizelim, Mutlu Aku greviyle dayanışmak ve onu done done diğer işçilere anlatacak için yapılmış, her şey doğrudur. Mutlu Aku grevinin baş arısı için dayanışma kartına ihtiyaç varmı yok mu? Varsa onun kimin tarafından basıldığına ne önemi var. Birileri bunu reklam için yapmadığına göre, "bunu biz düşünmemiştik ama ne iyi ki grevin zaferini düşünen başkaları da var" diye sevinmek varken "bize sorulmadı" demek acın üzüm yemek mi bağcı dövmek mi olduğunu düşündürür. Bir dayanışma gecesinin ne işe yarayabileceğini Polisan direnişçilerine ve Gebze Sendikalar Birliği'ne sorulabilir. Şimdi bunun kimin önerisi olduğunun ne önemi var.

Bultende son uç sayıdır hep grevin baş arısı için yasal sınırlara takılmamak gerektiğini söyledik. Zira bu savaşın kurallarını koymayı düşmana bırakmaya benziyor. Boyle savaş kazanmayı kim umabilir ki. Grev çadırının "iyi bir şey ama aynı za-

manda da suç" olduğu söylendi duruldu bize.

Kırş ehir Petlas' ta (Petrol-iş 'te örgütlü) grev çadırı kuruldu. İyi de Petlas iş çisi çok bilinçli olduğundan mı bu böyle? Yok, hayır, sadece Petrol-iş orada bu işi pratik olarak örgütlemiş bulunuyor. Mutlu Aku ile arada ki tek fark bu.

Bülten de söylediklerimiz parça parça doğrulanıyor ama bizim için önemli olan haklı çıkmak değil grevi kazanmak. Kimseye de Petlas iş çilerinin cesur, Mutlu Aku iş çilerinin korkak olduğu inandırılmayacağına göre demek ki grev çadırı da kurulabilirmiş. Yeter ki kurulmak istensin.

Son olarak iki not ekleyelim:

Birincisi, bülten, sendika, siyasi-devrimci yayınlar iş çiler arasında bütün tartışmalar emek cephesinin kendi iç tartışmalarıdır. Hiç kimse bunu unutmamalıdır. Yasakçı tutum ve yaklaşımlar ise bu gerçeğe uymaz ve sermayeye karşı mücadelenin gereklerinin unutulmasını düğürür. Yazılan ve söylenen de yanlış bilgi varsa bunlar ya düzeltilir ya da tartışmalı bilgiler için karşıt görüş-yazılar sunulur. İşçi kursusunun ve demokrasisinin ilerisinde olabilecek birşey mi var. Oyleyse grevin zaferi için tartışma yasası değil gerçek bir sahiplenme ve katılım gereklidir. Varsa ak koyun, kara koyun herkesin sözünü söylediği yerde ve işçi kitlelerinin önünde belli olacaktır zaten.

İkincisi, yüz civarında Mutlu Aku iş çisi fiilen işten atılmıştır. Bu şimdiden planlanmış bulunuyor. Ki bu da hiç şaşırıcı gelmiyor. Mutlu kapitalisti iki ihtimale inanmış bulunuyor bu adımı atarken, bi mokrasisinin ilerisinde olabilecek birşey mi var. Oyleyse grevin zaferi için tartışma yasası değil gerçek bir sahiplenme ve katılım gereklidir. Varsa ak koyun, kara koyun herkesin sözünü söylediği yerde ve işçi kitlelerinin önünde belli olacaktır zaten. İkincisi, yüz civarında Mutlu Aku iş çisi fiilen işten atılmıştır. Bu şimdiden planlanmış bulunuyor. Ki bu da hiç şaşırıcı gelmiyor. Mutlu kapitalisti iki ihtimale inanmış bulunuyor bu adımı atarken, birincisi, grevin yenileceğine kesinlikle inanmıştır ve kendi tutumunu sonuna kadar götürmeye kararlıdır. Bu düşündürücüdür, düşünce böyle bir görüntü vermemek ve silkinmek uyarısı saymalıyız bunu. İkincisi, grev kazanılsa bile arkadaşlarımızın atılacağı planıdır ki, bunu grevin kazanılmasını yalana çevireceği ortada. Kimse işçi arkadaşlarından bazılarının daha iyi ücret alsın diye işsiz kalmasını istemez. Fedakarlığı böyle tanımlayan sınıf ve emek hainidir. Kaldı ki bu sadece ekonomik bir saldırı değildir. bizi birbirimize düşürmeye çalışan bir sermaye planıdır.

ZAFER DİRENEN EMEKÇİNİN OLACAKTIR!

Tuzla Deri-İş şube sekreteri Cemal Taşkın'la röportaj ;

Acil hedef: Birleşik mücadele!

MAB: Kısaca Tuzla Deri'den ve direniş deneyimlerinden bahsedermisiniz?

CT: Bilindiği gibi deri sanayii Tuzla'ya, Kazlıçeşme'den taşındı. İşverenlerin en büyük hedefi, bu taşınma esnasında öncü işçi kuşağını dışta tutarak işçilerin örgütlülüğünü dağıtmaktır, bunda az çok başarılı da oldu. Fakat geride kalan bizler, yılmadan çalışarak sermaye karşısında tek yumruk haline gelmeyi başardık. Sendika şubemiz Tuzla'da 1992'de açıldı ve açıldığı gün dört fabrikada birden örgütlü duruma geldi ve denilebilir ki o günden beri Tuzla direnişsiz gün yaşamadı.

MAB: Tuzla'da yaşanan direnişlerin (olumlu ya da olumsuz) sonucunu belirleyen en büyük etken sizce neydi?

CT: Tabi ki başının en büyük nedeni patronların topyekun saldırısına karşı, tek vucut olarak topyekun direnişe geçebilmemizdir. Tuzla işçisi gerekli gördüğü her durumda üretimden gelen gücünü kullanmaktan ve her türlü baskıya karşı birleşerek, militan direnişe geçmekten kaçınmadı. Örneğin Tuzla'da 1 yılda toplam 36 kez, tüm gün iş bırakıldı, üretim yapılmadı. Bir başka neden de sendika ile işçilerin kopmaz bağlarıdır. Tuzla işçisi, sendikal örgütlülüğün dışlanmakla yaratıldığının bilincindedir ve bu bilinçle sendikasına sahip çıkmaktadır. Ayrıca sendikamız, uygulamalarını üstten, dayatmacı bir mantıkla hayata geçirmemekte, aksine kararları bizzat üyelerimiz almaktadır.

MAB: Sizin de bildiğiniz gibi grev ve direnişler lokal düzeyde kaldığı sürece, yavaş yavaş kendini tüketiyor ve sönmeleniyor. Şu an bölgemizde üç ayrı sektörde grev ve direnişler sürüyor (Kibar Deri, Mutlu Aku ve Kartuşaş) Bunun üzerinden bölge direnişleri ve atılması gereken adımlar hakkında söylecekleriniz nelerdir?

CT: Merkezileşmesi gerekiyor. Yani grev ve direnişlerin öncülüğünü yapanların biraraya gelip ortak sorunlara ortak çözümler üretmesi gerekiyor. Örneğin ilk etapta Anadolu yaşı için bir üst komite oluşturulabilir. Fakat burada bir şeye işaret etmek istiyorum; bu bir araya geliş gerçekten samimice olmalı. Alınan kararlar uygulanmalı, sadece kağıt üzerinde imzalanmış şeyler olarak kalmamalıdır. Bunun on koşulu' da sınıf sendikacılığı anlayışının gelişip-gelişmemesine bağlıdır. Bir de istemlerimiz hiç bir zaman ekonomik sınırlar içine hapsolmemalı çünkü demokratik-siyasi talepleri geliştirmedigimiz sürece, ekonomik kazanımlarımızda hiç bir garantisi yoktur. 16 Temmuz'da Tepeören'deki fabrikaya 70-80 işçiyle ziyarete gittik ve karşılaştığımız manzara, bize Mutlu grevinde büyük eksikliklerin varlığını gösterdi. En basitinden grev çadırı, davul-zurna yokluğu, gözcüler dışında işçinin olmaması ve çevre fabrikalarla iletişimin yokluğu. Biz işkolumuz dışında Mega-Plastta (70 işçi) örgütlendik. Büyük ihtimalle yetki bize verilmeyecek, biz bunu kendi alanıyla ilgili başka bir sendikaya devredebiliriz. İşte bu sınıf dayanışması na bir örnektir.

Petlas İşçisi Grevde! Saldırı Sanadır, Haydi Dayanışmaya!

Özelleştirme saldırısını ekonomik-sosyal darboğazdan çıkışın, işçi sınıfı ve emekçilerin her anlamda kurtuluşunun anahtarı gibi göstermeye çalışan sınıfı ve onun devletinin bu uygulamalarının neyi amaçladığı bizlerce zaten bilinmekteydi ve saldırının sonuçları bir süredir ortaya çıkmaya başlamıştı. Bizzat bizden gaspedilen vergilerle kurulmuş olan Kırş ehir Petlas lastik fabrikasında da, özelleştirmenin üzerinden henüz iki ay geçmiş olmasına rağmen "yeni" patronun ne yapmak istediği bu gün tüm çıplaklığıyla ortadadır. Daha kısa bir süre önce "işçi fazlalığı"ni bahane ederek tensikat girişiminde bulunan Petlas patronu, işçilerin kararlı direnişiyle karşılaşınca, bunu başaramamıştı. Fakat bugün bu saldırıyı daha da boyutlandırarak uygulamaya koymaya çalışıyor.

- * TİS süreci içinde ve yasal olarak TİS'ten doğacak hakların saklı olduğu iki aylık süreyi yok saymak.
- * Haftalık çalışma saatini 40 saatten, 45 saate çıkararak, 1 günlük ücretli tatil hakkını gasp etmek.
- * Sürdürülen TİS görüşmeleri sonucunda işçilere sefalet ücreti dağıtmak.
- * Ve tüm bunların toplamını hayata geçirebilmek için işçilerin örgütlülüğüne saldırmak ve sendikasıyla sızdırmaya çalışmak.

Saldırı sanadır, dayanışmaya!

İşte tüm bunlar bize gösteriyor ki Petlas'tan, Gintem'e, Kav Kibrit'ten, Tuzla Deri'ye, Kartuşaş'tan, Mutlu Akü'ye, Türkiye'nin neresinde ve hangi fabrikasında olursak olalım, aynı saldırılara maruz kalıyoruz. Sermaye cephesinin topyekun saldırısına karşı, biz işçilerde topyekun direnişe geçip, karşı saldırıyı örgütlemek zorundayız.

- * Petlas İşçisi Yalnız Değildir!
- * Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz!

Bir Mutlu Akü İşçisi

Sizinle Birlikteyiz!

Sefalet ücreti ve kölelik koşulları altında sendikasız, sigortasız çalışmak zorunda bırakılan, işçi sınıfının dağılık ve en örgütüz kesimini oluşturan konfeksiyon işçileriyiz. Sermaye sınıfının ekonomik, sosyal, kültürel vb. saldırılarını en yoğun yaşayan işçi kesimiyiz. Bu saldırılara karşı koyabilmek, haklarımızı alabilmek için mücadele etmek, örgütlenmek gerektiğinin bilincine varan işçiler olarak bu bilinci işyerlerimizde ve çevremizdeki işçi-emekçilere aktarmaya çalışıyo uz. Ayrıca da bu dağılıklığımızı ve örgütsüzlüğümüzü kırmak için çeşitli adımlar atmaya başladık. Dernek, sendikal çalışma, kurultay, bülten vb. üzerinden tekstil ve konfeksiyon işçilerinin gücünü birleştirerek örgütlenmeyi sağlayacak adımlar atıyoruz. Ama sorunlarımızın kalıcı çözümüne Mutlu Akü, Albayrak, Kav Kibrit, Tuzla Deri, Petlas vb. yerlerdeki diğer sınıf kardeşlerimizle ve emekçilerle gücümüzü birleştirip sermaye düzeninin bu kokuşmuş düzenini yıktığımızda kavuşacağız. Bunun için kendi işyerimizdeki mücadeleyi yükseltmenin yanısıra diğer fabrika ve sektörlerdeki sınıf kardeşlerimizle dayanışmayı örnek zorundayız.

Bizler Cevizli konfeksiyon işçileri olarak sizlerin mücadelesini destekliyoruz. Mutlu Akü'de kazanacağınız başarı sadece sizin değil tüm işçi sınıfının başarısı, kazanımı olacaktır. Yaşasın Sınıf Dayanışması!

Cevizli'den Bir Grup Tekstil İşçisi

Bir İmza da Sen Ver!

Nakliyat-iş sendikasına üye olan Kartuşaş İşçilerinin örgütlülüğünü dağıtmak ve kölelik koşullarında çalışmayı dayatmaya çalışan Kartal Belediyesi yönetimi temizlik işlerini taşeron Albayrak şirketine devretti. Sendikalarından vazgeçmeyen ve kölelik koşullarında çalışmayı reddeden işçiler, 9/6/1997 tarihinde işten atıldılar. İki aya yakın bir süredir zorlu bir direniş sergileyen temizlik işçileri istekleri kabul edilinceye kadar Mücadele etme kararlılığındadırlar. Bir destekte biz verelim, imza kampanyasına katılalım!

YAŞASIN SINIF DAYANIŞMASI!

Sermaye sınıfı ve Yeni Kurulan Sermaye Hükümeti Saldırıyor Karşı Saldırımı Örgütleyelim!

Refahiyol hükümeti laiklik-şeriat tartışmaları üzerinden işçi ve emekçileri yapay gündemlerle oyalayarak bir dizi saldırıyı hayata geçirdi. IMF ve ABD direktörlerinin büyük bir bölümünü uygulamaya koydu. Susurluk'la ortaya çıkan sermaye develinin çeteleşen yuzu kapatılmaya çalışıldı. Eli kanlı katiller korundu. Göstermelik bir iki tutuklama dışında, gerçek sorumlular aklanmaya çalışıldı. MGK ve TUSİAD, ordu-Refah gerginliği üzerinden Refahiyol hükümeti düşürülerek yeni bir saldırı hükümeti olan Anasol-D'yi kirli oyunlarla, milletvekili pazarında Türk parasıyla beş para etmeyen milletvekillerini pazara sürerek hükümeti kurdular. Saldırı hükümeti olduğunu, henüz güvenoyu almadan yaptıkları %32 zamlarla gösterdiler. Sınıfın kazanılmış haklarına yönelik saldırılara hız verileceği, hükümet protokolünde açıklandı. Özelleştirmelere hız verilecek SSK, sağlık, eğitim, madenler, ve diğer KİT'ler özelleştirecek.

Sınıfın örgütlü gücünü dağıtmayı hedefleyen ve sendikaları işlevsiz kurumlara dönüştürmeyi amaçlayan Eş el-Mobil sistemi devam ediyor. Sermaye, yaşadığı bu krizi, emekçilerin kazanılmış haklarını gaspederek aşmayı düşünüyor. Kamu emekçilerinin yıllardır yürüttüğü grevli, TİS'li sendikal mücadelesi yok sayılarak, memur sendikalarını derneklere dönüştürmek istiyorlar. Sendika ağalarının, tüm bu saldırılara karşı yapıları tek şey, saldırıları kolaylaştırmaktan başka bir anlamı olmayan ve adına ESK (Ekonomik Sosyal Konsey) denilen, işçi-emekçiye somurmede, ezmede, hükümete danışmanlık yapacak olan ve ağırlığını da patron örgütlerinin oluşturduğu kurul içinde yer almak olmuştur.

Diğer taraftan yıllardır varlığı inkar edilen, somurgedi kirli savaşla yok edilmesi amaçlanan, koyleri, ormanları, tarlaları yakılan, yerinden yurdundan edilen mazlum Kurt halkı, Koy-Kent adı altında, toplanma kamplarına doldurulmaya çalışılıyor.

MGK ve TUSİAD direktörleriyle kurulan Anasol-D hükümeti, bir saldırı hükümetidir. Bu hükümet, işçi ve emekçilere zam ve zulüm, iş kence ve yoğun somuruden başka bir şey veremez. Biz Mutlu Aku işçilerin talebi ettiği ücret artışı henüz elde edilmeden erimiş oldu. Bu saldırı sadece bize değil, emeğiyle, alın teriyle geçinen herkesedir. Bizimle aynı iş kolunda olan ve aynı sendikada örgütlü olan ve yakın dönemde özelleştirilen Petlas'ta işçilerin kazanılmış hakları gaspedilmeye çalışılıyor. İşçi fazlası olduğu bahanesiyle Petlas işçisi sokağa atılmak isteniyor. Toplu iş sözleşmesinin de çıkmaz girmesiyle birlikte Petlas işçisi bu saldırıya grevle cevap verdi. Bu grev kapitalizme, kapitalist patronlara karşı açılmış yeni bir cephe dir.

Sermaye sınıfının bu çok yollu saldırılarına karşı, işçi sınıfının mücadele birliğini sağlamak, barının tek yoludur ve neye mal olursa olsun bu birliği sağlamalıyız, aksi takdirde sefaleti bize zorunlu yaşam biçimi olarak dayatmaya devam edeceklerdi

Sermaye Partilerinin Yalan Seferi

DSP Kartal İlçe Teşkilatı, Tepeorendeki Mutlu Aku grevimizi ziyaret etti. Konuşmalarında, kendilerinin (DSP'nin) demokratisinden, işçi ve emekçilerin haklarına sahip çıktıkları yalanından dem vurdular. 30 günlük ANASOL-D'nin uygulamaları Refahiyol Hükümetinin uygulamalarından farklıymış gibi RP ve DYP'ye yüklenildi. Şovenizmde Türkiye aratmayan Ecevit'in "demokrat, durust" bir lider olduğu, işçi ve emekçilerin haklarına sahip çıktığı yalanı tekrarlandı. İşçiler DSP'ye destek verirlerse Refahiyol'un bozduğu ülkedeki "güven ortamı"nı rayına oturtacaklarını, anti demokratik iş yasalarını işçilerin lehine değiştirecekleri yalanını savurdular. Ekonomik Sosyal Konsey'in (ESK'nın), içbarışın oluşmasında önemli bir imkan olduğu(!), bu imkanın iyi değerlendirilmesi gerektiği söylendi.

Biz işçi ve emekçiler, düzen partilerinin birçok vaat verip, hükümete geldiklerinde tam tersi uygulamalarla işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarına yönelik saldırıları artırdıklarını biliyoruz. Bu partilerin sadece sermayenin çıkarlarını savunduklarını da biliyoruz. ESK; sermaye ve onun sınıf içindeki uzantıları olan sendika bürokrasisi ve ağaları açısından ülkenin krizden kurtulması, refaha ermesi, iç barışın sağlanması demekmiş! Peki biz işçi ve emekçiler açısından neyi ifade ediyor? Ülkenin refaha ermesi dedikleri sermayenin daha fazla kar etmesi, işçi ve emekçilerin haklarına daha fazla el konması, ülke zenginliklerinin bir avuç burjuva asalak tarafından talanıdır. İçbarış ise işçi ve emekçilerin bu somuru ve saldırılara ses çıkarmaması, kolece yaşamayı kabullenmesi demektir.

ESK'da yer alan DISK, Türk-İş ve İşveren sendikaları Anasol-D hükümetine danışmanlık önermektedir. ESK ne gibi bir danışmanlık yapabilir? Tescilli sendika ağalarının yapacakları danışmanlık, ancak işçi ve emekçilere yönelik saldırılar karşısında oluşacak tepkilerin hangi yollarla bertaraf edilebileceği üzerinedir. Özelleştirme, Eş el-Mobil, SSK ve bir dizi haklarımızın gaspedilmesinde yolu düzlemek için danışmanlık yapabilirler. Biz işçiler, sendika ağalarının bu ihanetlerine dur demeli, bizim olan sendikalardan bu hainleri temizleyebilmeliyiz.

DSP ilçe başkanı ve başbakan yardımcısı Ecevit'in özelleştirme ve zamlarla ilgili burjuva basınında yer alan demeçleri, bizim çıkarlarımızı ne kadar savunduklarını gösteriyor. Zam, özelleştirme ve buna benzer saldırılara karşı değillermiş. Sermayenin kopekliğini yapan bu sosyal demokratlar işçi ve emekçilerin çıkarlarını savunamazlar. Onlara verebileceğimiz herhangi bir destek yok. Emekçilerin çıkarlarını ancak ihtilalci sınıf partisi savunabilir. Kurtuluş ancak proletaryanın elindedir!